

er formuleret så bredt, som den er, men det er jo så blevet indsnævret under debatten, og vi har bemærket, at den specielt er kommet til at dreje sig om SU.

Vi har egentlig noget sympati for de forslag, der er fremsat til vedtagelse, bortset fra det, der er kommet fra regeringen. Det er jo den sædvanlige retorik fra regeringen om, at de har gjort det godt, det har de altid gjort, og det vil de fortsætte med at gøre. Sådan nogle vedtagelser er der selvfølgelig ikke meget ved, når de skal bruges som arbejdsgrundlag i den virkelige verden, men det må vi jo leve med og så i øvrigt tage andre tiltag.

Det er vigtigt for os Kristendemokrater, at når vi kigger på SU-området, bliver det en kombination af omlægning af de midler, som vi kender i systemet i dag, og nye penge. Vi vil godt være med til at kigge på nogle af de modeller, der er i den nuværende ordning, bl.a. kunne det godt være, at vi kunne få noget mere ud af de såkaldte cafépenge ved at omfordele dem til andre grupper af studerende. Der er også komplicerede regler, når det gælder modregning af lønarbejde i SU'en. Det vil vi også gerne være med til at arbejde for bliver mere enkelt og gennemskueligt.

Selv om vi er optaget i forligskredsen på en lidt mærkværdig måde, er vi dog trods alt glade for, at vi også kan være med til at øve indflydelse, selv om vi så ikke har vetoret. Nogle af vores ideer i forligskredsen kunne jo være, at vi, som vi faktisk tidligere har fremsat forslag om, skulle give de studerende et startlån på f.eks. 20.000 kr., sådan at de kunne få etableret sig som studerende med de omkostninger, det indebærer. Her tænker jeg ikke bare på bolig og udstyr, men også på de ting, som nødvendigvis skal bruges, når man skal i gang med at studere, pc og andre ting.

Kl. 15.40

Det er vigtigt for os, når vi kigger på SU'ens størrelse, og der ligger vi faktisk meget i tråd med Enhedslistens ønsker til SU'ens størrelse for forsørgere, at vi ikke kun fokuserer på enlige forsørgere.

Det er ganske rigtigt, at enlige forsørgere er i en vanskelig eller i en vanskeligere situation end forsørgere, hvor man er to om forsørgeropgaven. Det er altså vigtigt, at vi både kigger på enlige forsørgere og der, hvor det er par, der er forsørgere, for når man har børn, er det vanskeligere at have lønarbejde ved siden af sin SU, og derfor er det vigtigt, at de har gode vilkår, sådan at

de kan koncentrere sig om deres studier og om de børn, de nu engang har fået.

Der er ingen grund til, at vi af økonomisk vej skal være med til, at unge mennesker får børn senere, end de allerede gør i forvejen. Det er såmænd sent nok i forvejen. Så derfor vil vi gerne, at der er et økonomisk incitament til at kunne klare studierne, samtidig med at man har børn.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det finansministeren

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal ikke forhindre, at debatten slutter inden kl. 16, så der kan komme en afstemning, men jeg vil da godt starte med at sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, der spørger, om man overhovedet i regeringen ved, hvordan det er at være på SU og være studerende, at vi kan sagtens huske, da der dårligt var salt til et æg, da vi i hele studieforløbet overhovedet ikke havde mulighed for at tage på ferie, fordi vi var på arbejde. Der var ikke noget med at gå i biografen; der var lige nøjagtig det, man skulle have, hvis man var mand og kone, var gift, hvor begge studerede; der var simpelt hen ingen penge.

Jeg konstaterer blot, at det dog trods alt er blevet bedre over årene. Jeg glæder mig over alle de prognoser, vi har, og nu vandrer vi over til det, der interesserer mig som finansminister, især når vi ser på rammerne fremover, nemlig at alle er enige i, at de kommende generationer får større velfærd, end vi har, altså at det bliver stadig bedre og bedre, hvor de, der i dag er på SU, har bedre vilkår, end den forrige generation. Det er altså stadig blevet bedre og bedre.

Derfor er det selvfølgelig også en erkendelse af, at når det er blevet bedre, er det en følge af, at det, vi bruger i Danmark, ligger meget højt internationalt set. Den ramme, der i alt bruges i Danmark til unge under uddannelse, har aldrig været større. Altså den ressource, vi totalt bruger, har aldrig nogen sinde været større.

Derfor er det jo også en opgave for alle at spørge, om man kan bruge pengene på en anden måde. Det må da være den første prioritet, når partierne taler sammen. Er der noget, man kan gøre bedre med de samme penge? Det må da være det første, før man har et krav om flere penge.

Det fromme ønske, der har været, har været at se på, når vi nu ligger helt i top, når vi måler os med alle andre lande, kan vi så bruge vores penge bedre, end vi gør? Hvordan i alverden